

บทที่ 4

การแปรของ (kaj⁵⁵) ตามตัวแปรสังคม

งานวิจัยนี้มุ่งที่จะนำตัวแปรสังคมตัวแปรคือ อายุและภาวะสองภาษา มาศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กับการใช้/kaj⁵⁵/หรือไม่ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ (ดูหัวข้อ 1.2) ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นรูปแปรของคำลักษณะนามที่ปรากฏกับคำนาม/now³³ kia⁵¹/ "เด็ก", /hüaj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์" และ/tshɿŋ⁵⁵/ "โต๊ะ" ซึ่งคำนามทั้ง 3 คำมี/kaj⁵⁵/เป็นรูปแปรคำลักษณะนามรูปหนึ่งในจำนวนรูปแปรหลายรูปซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์ที่ได้จากบทที่ 3 (ดังรายละเอียดในบทที่ 3) จึงได้นำเอารูปแปรคำลักษณะนามของคำนามทั้ง 3 คำมาศึกษาในบทนี้

4.1 การแปรของ (kaj⁵⁵) ตามตัวแปรอายุ

เกี่ยวกับตัวแปรอายุ งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบการใช้รูปแปรของ(kaj⁵⁵)ของผู้พูดจีนแต่จิวอายุน้อย (15-25 ปี) จำนวน 20 คน และผู้พูดจีนแต่จิวอายุมาก (50-60 ปี) จำนวน 20 คน ซึ่งต่อจากนี้จะขอเรียกว่า "ผู้พูดอายุน้อย" และ "ผู้พูดอายุมาก" ตามลำดับ ทั้ง 2 กลุ่มนี้มีภาวะสองภาษาเหมือนกันคือพูดภาษาแต่จิวและไทยได้

จากการศึกษาการใช้คำลักษณะนามร่วมกับคำนาม 3 คำ คือ/now³³ kia⁵¹/ "เด็ก" /hüaj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์", /tshɿŋ⁵⁵/ "โต๊ะ" ของกลุ่มผู้พูดอายุน้อยและกลุ่มผู้พูดอายุมาก ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้พูดแต่ละกลุ่มอายุใช้คำลักษณะนามในจำนวนที่ไม่เท่ากัน กล่าวคือผู้พูดอายุน้อยใช้คำลักษณะนามทั้งสิ้น 6 คำ ได้แก่ /kaj⁵⁵/, /tsiaʔ¹¹/, /ʔuj²¹/, /naŋ⁵⁵/, /tia³³/ และ /ʔoŋ³³/ ส่วนผู้พูดอายุมากใช้คำลักษณะนาม 5 คำ คือ /kaj⁵⁵/, /tsiaʔ¹¹/, /ʔuj²¹/, /naŋ⁵⁵/ และ /tia³³/ จะสังเกตได้ว่าคำลักษณะนามที่ผู้พูดอายุน้อยใช้ต่างออกไปคือ/ʔoŋ³³/ ซึ่งผู้พูดอายุมากไม่ใช้

นอกจากจำนวนของลักษณะนามที่ต่างกันแล้ว ความถี่ในการปรากฏของคำลักษณะนามของผู้พูด

ทั้ง 2 กลุ่มอายุก็ต่างกันด้วย กล่าวคือในผู้พูดอายุน้อย/ kaj^{55} / เป็นคำลักษณะนามที่มีการปรากฏมากที่สุดประมาณร้อยละ 55 รองลงมาคือ $/tsia2^{11}/$ ประมาณร้อยละ 16 และ $/tia^{33}/$ มีการปรากฏน้อยที่สุดประมาณร้อยละ 1 สำหรับผู้พูดอายุมากขึ้น/ $ʔuj^{21}/$ เป็นคำลักษณะนามที่มีการปรากฏมากที่สุดคือประมาณร้อยละ 28 ซึ่งมากพอ ๆ กับ $/tsia2^{11}/$ และ $/kaj^{55}/$ ซึ่งปรากฏร้อยละ 18 และ 17 ตามลำดับ ส่วน $/tia^{33}/$ มีการปรากฏน้อยที่สุดประมาณร้อยละ 4 ตารางที่ 3 ข้างล่างนี้แสดงอันดับความถี่ในการปรากฏร่วมกับค่านามของคำลักษณะนามของผู้พูด 2 กลุ่มอายุ

ตารางที่ 3 อันดับความถี่ในการปรากฏร่วมกับค่านามของคำลักษณะนามเรียงลำดับจากการปรากฏมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดในผู้พูดอายุน้อยและอายุมาก

อันดับความถี่	ผู้พูดอายุน้อย (15-25 ปี)			ผู้พูดอายุมาก (50-60 ปี)		
	ลักษณะนาม	จำนวนครั้ง	ร้อยละ	ลักษณะนาม	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
1	$/kaj^{55}/$	34	55.๗	$/ʔuj^{21}/$	19	28.8
2	$/tsia2^{11}/$	10	16.4	$/tsia2^{11}/$	18	27.3
3	$/ʔuj^{21}/$	7	11.5	$/kaj^{55}/$	17	25.8
4	$/naŋ^{55}/$	6	9.8	$/naŋ^{55}/$	9	13.6
5	$/ʔoŋ^{33}/$	3	4.9	$/tia^{33}/$	3	4.5
6	$/tia^{33}/$	1	1.6			
รวม		61	100		66	100

จากตารางที่ 3 นี้จะสังเกตได้ว่าตัวเลขรวมจำนวนครั้งในการปรากฏของคำลักษณะนามทั้งหมดของผู้พูดอายุมากจะมากกว่าผู้พูดอายุน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะผู้พูดอายุมากบางคนจะให้คำตอบคำลักษณะนามที่ใช้ 2 รูปต่อค่านาม 1 คำ ดังนั้นจำนวนรวมในการปรากฏของคำลักษณะนามของผู้พูด 2 กลุ่มอายุจึงไม่เท่ากัน พบว่า $/kaj^{55}/$ ปรากฏมากที่สุดในผู้พูดอายุน้อย มีการปรากฏมากกว่าคำลักษณะนามอันดับที่ 2 มาก แต่ในผู้พูดอายุมากกลับปรากฏเป็นอันดับที่ 3 แต่ก็อยู่ในกลุ่มที่ปรากฏมากที่สุด ส่วน $/ʔuj^{21}/$ นั้น ปรากฏเป็นอันดับ 3 ในผู้พูดอายุน้อยแต่ปรากฏอยู่ในกลุ่มมากที่สุดของผู้พูดอายุมากและพบว่า $/tia^{33}/$ ปรากฏน้อยที่สุดในทั้ง 2 กลุ่มอายุ ซึ่งน่าจะทำให้สรุปได้ว่าเมื่อดูจากภาพรวมการ

เลือกใช้ /kaj⁵⁵/ ของผู้พูดชาวจีนแต่จี้วมีความแตกต่างกันด้วยอายุของผู้พูด อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นเพียงการแสดงให้เห็นถึงการใช้คำลักษณะนามของผู้พูด 2 กลุ่มอายุ โดยมีได้แยกคำลักษณะนามได้ใช้กับคำนามคำใด

เพื่อสรุปให้ได้แน่นอนว่า อายุเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้/kaj⁵⁵/หรือไม่ ผู้วิจัยได้พิจารณาการปรากฏของรูปแปรคำลักษณะนามที่ปรากฏกับคำนามแต่ละคำของผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุ พบว่า ในคำนาม/now³³ kia⁵¹/ "เด็ก" ผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุมีการใช้รูปแปรคำลักษณะนามดังนี้ ผู้พูดอายุน้อย (อายุ 15-25 ปี) ใช้รูปแปรคำลักษณะนาม 3 รูปคือ /kaj⁵⁵/, /nan⁵⁵/ และใช้ /kaj⁵⁵/ สลับกับ/nan⁵⁵/, /kaj⁵⁵/ เป็นรูปแปรที่ปรากฏมากที่สุดประมาณร้อยละ 70 ส่วนผู้พูดอายุมาก (อายุ 50-60 ปี) ใช้รูปแปรคำลักษณะนาม 3 รูปเช่นเดียวกับผู้พูดอายุน้อยคือใช้ /kaj⁵⁵/, /nan⁵⁵/ และใช้ /kaj⁵⁵/ สลับกับ/nan⁵⁵/, /kaj⁵⁵/ มีผู้ใช้น้อยที่สุด ร้อยละ 55 การที่ผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มมีการใช้ /kaj⁵⁵/ มากเป็นการยืนยันความถูกต้องในการสังเกตของผู้วิจัยว่าคำนาม/now³³ kia⁵¹/ "เด็ก" ปกติใช้ร่วมกับ/kaj⁵⁵/ จริงและเพื่อทดสอบว่าการใช้รูปแปรคำลักษณะนามในผู้พูด 2 กลุ่มอายุในคำนามนี้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ผู้วิจัยได้นำจำนวนจริงของความถี่ในการใช้รูปแปรคำลักษณะนามของผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มที่ปรากฏร่วมกับคำนามของผู้พูด 2 กลุ่มอายุไปคำนวณค่าไคสแควร์ปรากฏว่าการใช้รูปแปรคำลักษณะนามกับคำนาม/now³³ kia⁵¹/ "เด็ก" ในผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=1, p 0.05, df=2$)

ส่วนในคำนาม /huj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์" ซึ่งเป็นนามที่มีความหมายแทนสิ่งมีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตว่าปกติไม่ปรากฏกับ/kaj⁵⁵/ แต่อาจปรากฏโดยการ ใช้ของผู้พูดบางกลุ่ม พบว่าการใช้รูปแปรคำลักษณะนามของผู้พูด 2 กลุ่มอายุมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดทั้งจำนวนรูปแปรและความถี่ในการปรากฏ (ดูตาราง 4) สำหรับผู้พูดอายุน้อยใช้รูปแปรคำลักษณะนาม 3 รูปคือ /kaj⁵⁵/, /uj²¹/ และ/ɔŋ³³/ มีผู้พูดบางคนในกลุ่มนี้ที่นึกคำลักษณะนามที่ใช้กับคำนามคำนี้ไม่ได้ ส่วนผู้พูดอายุมากขึ้นใช้รูปแปรคำลักษณะนาม 2 รูปคือ/kaj⁵⁵/ และ/uj²¹/ เมื่อเทียบผู้พูด 2 กลุ่มอายุ จะพบว่าผู้พูดอายุน้อยจะใช้/uj²¹/ และ kaj⁵⁵/ ในความถี่ที่เท่ากันประมาณร้อยละ 35 ส่วนผู้พูดอายุมากใช้/uj²¹/ มากถึงร้อยละ 95 จากข้อมูลเหล่านี้ทำให้ตั้งข้อสังเกตได้ว่า คำนาม/huj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์" นี้อาจจะ เป็นคำที่ผู้พูดอายุน้อยไม่คุ้นเคย หรือไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน จึงยืมเอาคำลักษณะนาม/ɔŋ³³/ ในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาใช้แทน นอกจากนี้ผู้พูดอายุน้อยส่วนหนึ่ง ยังนึกคำลักษณะนามที่ใช้ร่วมกับนามคำนี้ไม่ออกด้วยซ้ำไป เมื่อนำจำนวนจริงของความถี่ในการใช้รูปแปรคำลักษณะนามต่าง ๆ ของผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุมาคำนวณค่าไคสแควร์ พบว่า การใช้รูปแปรคำลักษณะนาม

ร่วมกับค่านามค่านี้ของผู้พูด 2 กลุ่มอายุ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 ($\chi^2=16.04$, $P<0.01$, $df=3$)

ส่วนค่านาม/tshɛŋ⁵⁵/"โตะ" ซึ่งเป็นนามที่มีความหมายแทนสิ่งไม่มีชีวิตในกลุ่มที่เป็นที่สังเกตว่าปกติไม่ปรากฏกับ/kaj⁵⁵/แต่อาจปรากฏโดยการใช้ของผู้พูดบางกลุ่ม พบว่าผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุ มีการใช้รูปแปรคำลักษณะนามดังนี้คือ ผู้พูดอายุน้อยใช้รูปแปรคำลักษณะนาม 4 รูปคือ/kaj⁵⁵/, /tsia2¹¹/, /tia³³/ และใช้/kaj⁵⁵/สลับกับ/tsia2¹¹/ โดย/tsia2¹¹/และ/kaj⁵⁵/เป็น 2 รูปแปรที่มีผู้ใช้มากที่สุด คือแต่ละรูปแปรมีผู้ใช้ร้อยละ 45 รองลงมาคือ/tia³³/ร้อยละ 5 และใช้/tsia2¹¹/สลับกับ /kaj⁵⁵/ ร้อยละ 5 ส่วนผู้พูดอายุมากมีการใช้รูปแปร/kaj⁵⁵/, /tsia2¹¹/, /tia³³/ และใช้ /tsia2¹¹/ สลับกับ /tia³³/, /tsia2¹¹/ เป็นรูปแปรที่ผู้พูดอายุมากใช้มากที่สุดคือประมาณร้อยละ 80 /kaj⁵⁵/และ/tia³³/ มีผู้ใช้ร้อยละ 5 และมีร้อยละ 2 ที่ใช้ /tsia2¹¹/ สลับกับ/tia³³/ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4 เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้พูดอายุน้อยมีการใช้/kaj⁵⁵/สลับกับ /tsia2¹¹/ แต่ผู้พูดอายุมากจะไม่ใช้ จะใช้/tia³³/สลับกับ/tsia2¹¹/แทน จากการคำนวณค่าไคสแควร์ของรูปแปรคำลักษณะนามต่าง ๆ ที่ปรากฏร่วมกับค่านามค่านี้ของผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุ พบว่าการใช้รูปแปรคำลักษณะนามร่วมกับนามค่านี้ของผู้พูด 2 กลุ่มอายุต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ($\chi^2=11.36$, $P<0.05$, $df=4$)

ตาราง 4 ความถี่ในการปรากฏร่วมกับคำนามของรูปแปรคำลักษณะนามของผู้พูดสองกลุ่มอายุ

	คำนาม	/now ³³ kia ⁵¹ / "เด็ก"				/hwaɯ ²¹ sia ²¹ / "พระสงฆ์"					/tshaiŋ ⁵⁵ / "ไต่ชะ"					
		รูปแปร	/kaj ⁵⁵ /	/naŋ ⁵⁵ /	/k~n/	รวม	/kaj ⁵⁵ /	/ɯaj ²¹ /	/ɯoŋ ³³ /	∅	รวม	/kaj ⁵⁵ /	/tsiaɯ ¹¹ /	/tia ³³ /	/ts~t/	/ts~k/
อายุน้อย	จำนวน	14	3	3	20	7	7	3	3	20	9	9	1	-	1	20
	ร้อยละ	70	15	15	100	35	35	15	15	100	45	45	5	-	5	100
อายุมาก	จำนวน	11	5	4	20	1	19	-	-	20	1	16	1	2	-	20
	ร้อยละ	55	25	20	100	5	95	-	-	100	5	80	5	10	-	100
ค่าไคสแควร์ (x ²)		1.00				16.04					11.36					
		df=2				df=3					df=4					

เนื่องจากงานวิจัยนี้สนใจที่จะศึกษาการใช้รูปแปรคำลักษณะนาม /kaj⁵⁵/ มากกว่ารูปแปรคำลักษณะนามอื่น ผู้วิจัยจึงได้มาความดีที่เป็นจำนวนจริงของการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵/ ที่ปรากฏร่วมกับคำนามแต่ละคำมาคำนวณค่าไคสแควร์ โดยกำหนดให้รูปแปรที่มีใช้ /kaj⁵⁵/ เป็น "รูปแปรอื่น ๆ" เพื่อหาข้อสรุปว่าผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุ มีการใช้ /kaj⁵⁵/ แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งได้ผลดังตารางข้างล่างนี้

ตาราง 5 ความดีในการปรากฏร่วมกับคำนามของรูปแปรคำลักษณะนาม /kaj⁵⁵/ และรูปแปรอื่น ๆ ของผู้พูดอายุน้อยและผู้พูดอายุมาก

	คำนาม	/now ³³ kia ⁵¹ / "เด็ก"			/huaj ²¹ sia ²¹ / "พระสงฆ์"			/tshɿŋ ⁵⁵ / "โต๊ะ"		
		รูปแปร /kaj ⁵⁵ /	อื่น ๆ	รวม	รูปแปร /kaj ⁵⁵ /	อื่น ๆ	รวม	รูปแปร /kaj ⁵⁵ /	อื่น ๆ	รวม
ผู้พูดอายุน้อย	จำนวน	14	6	20	7	13	20	9	11	20
	ร้อยละ	70	30	100	35	65	100	45	55	100
ผู้พูดอายุมาก	จำนวน	11	9	20	1	19	20	1	19	20
	ร้อยละ	55	45	100	5	95	100	5	95	100
ค่าไคสแควร์ (x ²) df=1		0.96			5.62			8.54		

สำหรับคำนาม /now³³ kia⁵¹ / "เด็ก" เมื่อคำนวณค่าไคสแควร์ปรากฏว่า ความแตกต่างในการใช้ /kaj⁵⁵ / สำหรับคำนามคำนี้ในผู้พูด 2 กลุ่มอายุไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (x²=0.96 p>0.05, df=1) หรืออาจสรุปได้ว่า การใช้รูปแปรคำลักษณะนาม /kaj⁵⁵ / ร่วมกับคำนาม /now³³ kia⁵¹ / "เด็ก" นี้ ในผู้พูด 2 กลุ่มอายุไม่มีความแตกต่างกัน

สำหรับค่าไคสแควร์ของคำนาม /huaj²¹ sia²¹ / "พระสงฆ์" ผลปรากฏว่า ความแตกต่างในการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵ / สำหรับคำนามคำนี้ในผู้พูด 2 กลุ่มอายุมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 (x²=5.62, P 0.05, df=1) หรือสรุปได้ว่า ผู้พูดอายุน้อยมีการใช้ /kaj⁵⁵ / ร่วมกับ /huaj²¹ sia²¹ / "พระสงฆ์" มากกว่าผู้พูดอายุมาก

ส่วนในคำ /tshɿŋ⁵⁵ / "โตะ" ปรากฏว่าความแตกต่างในการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵ / กับคำนาม /tshɿŋ⁵⁵ / "โตะ" นี้ในผู้พูด 2 กลุ่มอายุมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 ($x^2=8.54, p=0.01, df=1$) หรือสรุปได้ว่า ผู้พูดอายุน้อยมีการใช้ /kaj⁵⁵ / ร่วมกับคำนาม /tshɿŋ⁵⁵ / "โตะ" นี้มากกว่าผู้พูดอายุมาก

ดังนั้นจะเห็นว่าจากการคำนวณไคสแควร์ทั้งในตารางที่ 4 และตารางที่ 5 ต่างก็ให้ข้อสรุปที่ตรงกันดังนี้ ในคำ /now³³kia⁵¹ / "เด็ก" ซึ่งเป็นคำนามที่เป็นที่สังเกตว่าปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม /kaj⁵⁵ / อยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำนามคำนี้กับรูปแปรต่าง ๆ ของคำลักษณนาม (ดังในตารางที่ 5) ก็ปรากฏว่าผู้พูดอายุน้อยและผู้พูดอายุมากไม่ได้ใช้รูปแปรคำลักษณนามแตกต่างกัน และเมื่อศึกษาเฉพาะการใช้ /kaj⁵⁵ / ร่วมกับคำนาม /now³³kia⁵¹ / "เด็ก" นี้ ก็สรุปได้ว่าผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มอายุใช้ /kaj⁵⁵ / ในความถี่ที่ไม่แตกต่างกันสำหรับคำนามประเภทนี้

ส่วนในคำ /huaj²¹sia²¹ / "พระสงฆ์" และ /tshɿŋ⁵⁵ / "โตะ" ซึ่งเป็นคำนามที่งานวิจัยนี้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นคำนามที่เป็นที่สังเกตว่าปกติไม่ปรากฏร่วมกับ /kaj⁵⁵ / แต่อาจใช้หรือปรากฏร่วมกันได้ ผลพบว่า เมื่อพิจารณาถึงการใช้รูปแปรคำลักษณนามทั้งหมดที่ปรากฏกับคำ /huaj²¹sia²¹ / "พระสงฆ์" ผู้พูด 2 กลุ่มอายุมีการใช้รูปแปรคำลักษณนามที่แตกต่างกัน และเมื่อมาพิจารณาเฉพาะการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵ / ก็พบว่า ผู้พูด 2 กลุ่มอายุการใช้ /kaj⁵⁵ / ในความถี่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ผู้พูดอายุน้อยใช้ /kaj⁵⁵ / มากกว่าผู้พูดอายุมาก เช่นเดียวกับคำนาม /tshɿŋ⁵⁵ / "โตะ" ที่ผู้พูด 2 กลุ่มอายุมีการใช้รูปแปรคำลักษณนามที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและการใช้รูปแปร /kaj⁵⁵ / ของผู้พูด ทั้ง 2 กลุ่มอายุก็แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ผู้พูดอายุน้อยมีการใช้ /kaj⁵⁵ / มากกว่าผู้พูดอายุมากในคำนามคำนี้

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า คำนาม /huaj²¹sia²¹ / "พระสงฆ์" และ /tshɿŋ⁵⁵ / "โตะ" ซึ่งเป็นคำนามที่ผู้วิจัยใช้ทดสอบสมมติฐานเพื่อพิสูจน์ว่า อายุมีผลต่อการใช้ /kaj⁵⁵ / หรือไม่นั้น ให้คำตอบได้ว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นจริง กล่าวคือ ในคำนาม 2 คำดังกล่าว ผู้พูดอายุน้อยจะใช้ /kaj⁵⁵ / มากกว่าผู้พูดอายุมาก จึงสรุปได้ว่าอายุเป็นตัวแปรสังคมที่มีอิทธิพลต่อการใช้คำลักษณนามร่วมกับคำนามประเภทที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกับ /kaj⁵⁵ / ซึ่งในงานวิจัยนี้ก็คือคำนาม /huaj²¹sia²¹ / "พระสงฆ์" และ /tshɿŋ⁵⁵ / "โตะ"

นอกจากอายุแล้ว ตัวแปรสำคัญอีกตัวหนึ่งที่จะกล่าวคือ ตัวแปรภาวะสองภาษา ซึ่งผู้วิจัยตั้งคำถามไว้ว่า ภาวะสองภาษาจะมีผลต่อการใช้คำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ หรือไม่อย่างไร

4.2 การแปรของ (kaj⁵⁵) ตามตัวแปรภาวะสองภาษา

สำหรับหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบการใช้รูปแปรของ (kaj⁵⁵) ของผู้พูดอายุมากที่พูด 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาจีนแต่จี้กับผู้พูดอายุมากที่พูดภาษาจีนแต่จี้ภาษาเดียว ในที่นี้จะเรียกว่า "ผู้พูดสองภาษา" และ "ผู้พูดภาษาเดียว" ตามลำดับ สำหรับผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มนี้มีอายุ 50-60 ปี กลุ่มละ 20 คน

เช่นเดียวกับการศึกษาตามตัวแปรอายุ ข้อมูลคำลักษณนามที่นำมาวิเคราะห์มาจากผู้พูด 40 คน โดยคำนามที่ศึกษา 3 คำคือ /now³³ kia⁵¹/ "เด็ก" /huaj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์" และ /tshɿŋ⁵⁵/ "โต๊ะ"

จากข้อมูลพบว่าความถี่ในการปรากฏของคำลักษณนามทั้งหมดของผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียว ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก จำนวนคำลักษณนามที่ปรากฏมีเท่ากันคือ 5 คำ ประกอบด้วย /kaj⁵⁵/, /tsia¹¹/, /ɽuj²¹/, /naŋ⁵⁵/ และ /tia³³/ ความถี่ในการปรากฏมีพอ ๆ กัน เช่น /kaj⁵⁵/ ในผู้พูดสองภาษามีความถี่ประมาณร้อยละ 25 เช่นเดียวกับผู้พูดภาษาเดียวที่ /kaj⁵⁵/ ก็มีความถี่ในการปรากฏร้อยละ 25 เช่นเดียวกัน เป็นต้น

หากจะดูถึงความถี่ในการปรากฏของคำลักษณนามจากมากไปหาน้อยของผู้พูดทั้งสองกลุ่ม พบว่า /ɽuj²¹/ เป็นคำลักษณนามที่ปรากฏมากที่สุดทั้งในผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียวคือประมาณร้อยละ 35 รองลงมาคือ /tsia¹¹/, /kaj⁵⁵/ และ /naŋ⁵⁵/ ตามลำดับ ส่วน /tia³³/ เป็นคำที่มีการปรากฏน้อยที่สุดประมาณร้อยละ 3 ในผู้พูดทั้ง 2 กลุ่ม ดังรายละเอียดในตารางข้างล่างนี้

ตาราง 6 อันดับความถี่ในการปรากฏกับคำนามของคำลักษณนามของผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียว

อันดับความถี่	ผู้พูดสองภาษา			ผู้พูดภาษาเดียว		
	ลักษณนาม	จำนวนครั้ง	ร้อยละ	ลักษณนาม	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
1	/ɽuj ²¹ /	19	28.8	/ɽuj ²¹ /	20	29.9
2	/tsia ¹¹ /	18	27.3	/tsia ¹¹ /	17	25.4
3	/kaj ⁵⁵ /	17	25.8	/kaj ⁵⁵ /	17	28.4
4	/naŋ ⁵⁵ /	9	13.6	/naŋ ⁵⁵ /	10	14.9
5	/tia ³³ /	3	4.5	/tia ³³ /	3	4.5
รวม		66	100		67	100

และที่กล่าวมาทั้งหมดในเรื่องของตัวแปรภาวะสองภาษานี้เป็นการดูความถี่ในการปรากฏของคำลักษณนามโดยไม่ได้แยกการปรากฏร่วมกับคำนามแต่ละคำ ต่อไปจะแสดงให้เห็นถึงความถี่ในการใช้รูปแปรของคำลักษณนามร่วมกับคำนามแต่ละคำทั้ง 3 คำ คือคำนาม /now³³ kia⁵¹/ "เด็ก", /huaj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์" และ /tshɛŋ⁵⁵/ "โต๊ะ" ของผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียว ดังตารางที่ 7 ต่อไปนี้

ตาราง 7 ความถี่ในการปรากฏร่วมกับคำนามที่ศึกษาของรูปแปรคำลักษณนามของผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียว

	คำนาม	/now ³³ kia ⁵¹ / "เด็ก"				/huaj ²¹ sia ²¹ / "พระสงฆ์"			/tshɛŋ ⁵⁵ / "โต๊ะ"				
		รูปแปร	kaj ⁵⁵	/naŋ ⁵⁵	/k-n/	รวม	kaj ⁵⁵	/ɽuj ²¹	รวม	kaj ⁵⁵	/tsia ¹¹	/tia ³³	/ts-t/
สองภาษา	จำนวน	11	5	4	20	1	19	20	1	16	1	2	20
	ร้อยละ	55	25	20	100	5	95	100	5	80	5	10	100
ภาษาเดียว	จำนวน	10	4	6	20	-	20	20	1	16	2	1	20
	ร้อยละ	50	20	30	100	-	100	100	5	80	10	5	100
ค่าไคสแควร์ (x ²)		0.56				1.03			0.67				
		df=2				df=1			df=3				

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า ในคำนาม/now³³kia⁵¹/"เด็ก" ผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มมีการใช้
รูปแปรคำลักษณะนาม 3 รูปคือ/kaj⁵⁵/, /naŋ⁵⁵/ และใช้/kaj⁵⁵/สลับกับ/naŋ⁵⁵/, /kaj⁵⁵/
เป็นรูปแปรที่ผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มใช้มากที่สุด โดยผู้พูดสองภาษาใช้/kaj⁵⁵/ร้อยละ 55 ส่วนผู้พูดภาษาเดียว
ใช้/kaj⁵⁵/ร้อยละ 50 เมื่อหาไคสแควร์พบว่าการใช้รูปแปรคำลักษณะนามร่วมกับคำนามคำนี้ของผู้พูด
2 กลุ่มไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=0.56$, $P>0.05$, $df=2$)

สำหรับคำนาม/huaj²¹sia²¹/"พระสงฆ์" ซึ่งเป็นตัวแทนของนามที่มีความหมายแทนสิ่งมีชีวิตในกลุ่มคำนามที่งานวิจัยนี้สนใจมากเป็นพิเศษเนื่องจากเป็นคำที่ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าปกติไม่ปรากฏ
ร่วมกับ/kaj⁵⁵/แต่อาจมีการปรากฏร่วมกันโดยการใช้ของผู้พูดบางกลุ่ม ผลปรากฏว่าในคำนาม
/huaj²¹sia²¹/"พระสงฆ์" ผู้พูดสองภาษาและภาษาเดียวใช้รูปแปร/ɯaj²¹/เป็นส่วนใหญ่ ดังแสดง
ไว้ในตารางที่ 7 โดยผู้พูดภาษาเดียวใช้/ɯaj²¹/ร้อยละ 100 โดยไม่มีรูปแปรอื่น ในขณะที่ผู้พูดสอง
ภาษานอกจากจะใช้/ɯaj²¹/ร้อยละ 95 แล้ว มีร้อยละ 5 ที่ใช้/kaj⁵⁵/ การที่ผู้พูดภาษาเดียวไม่มี
การใช้รูปแปร/kaj⁵⁵/ร่วมกับคำนาม/huaj²¹sia²¹/"พระสงฆ์" นี้เลย เป็นประเด็นที่น่าสนใจว่า
ผู้พูดภาษาเดี่ยวยังคงรักษาคำลักษณะนามเดิมที่ใช้กับคำนามนี้ได้มากกว่าผู้พูดสองภาษา จากการหา
ไคสแควร์ ปรากฏว่า การใช้รูปแปรคำลักษณะนามร่วมกับคำนามคำนี้ของผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มไม่ต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=1.03$, $P>0.05$, $df=1$)

ส่วนในคำ/tshin⁵⁵/"โต๊ะ" นั้น การใช้รูปแปรของผู้พูดสองภาษาและภาษาเดียวมีจำนวน
และใช้รูปแปรเดียวกัน คือ ผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มใช้รูปแปรคำลักษณะนาม 4 รูปร่วมกับคำนามคำนี้ คือใช้
/kaj⁵⁵/, /tsia¹¹/, /tia³³/ และใช้/tsia¹¹/สลับกับ/tia³³/, /tsia¹¹/เป็นรูปแปรที่
ผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มใช้มากที่สุด คือแต่ละกลุ่มใช้ร้อยละ 80 ส่วน/kaj⁵⁵/เป็นรูปแปรที่ผู้พูด 2 กลุ่มมีการ
ใช้เท่ากันอีกเช่นเดียวกัน คือใช้ร้อยละ 5 (ดังแสดงในตารางที่ 7) เมื่อนำความถี่ในการปรากฏมา
คำนวณค่าไคสแควร์พบว่า การใช้รูปแปรคำลักษณะนามร่วมกับคำนามคำนี้ของผู้พูด 2 กลุ่มนั้นไม่ต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=0.67$, $P>0.05$, $df=3$)

เช่นเดียวกับเรื่องตัวแปรอายุ ในการศึกษาตัวแปรภาวะสองภาษานี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่คำ
ลักษณะนาม/kaj⁵⁵/ ดังนั้นจึงมุ่งหาคำตอบว่าตัวแปรภาวะสองภาษานี้มีผลต่อการใช้คำลักษณะนาม
/kaj⁵⁵/ หรือไม่ โดยจะไม่ให้ความสนใจต่อรูปแปรอื่นที่ได้จากข้อมูล ตารางที่ 5 ข้างล่างนี้
จะแสดงความถี่ในการปรากฏร่วมกับคำนามของรูปแปร /kaj⁵⁵/ และรูปแปรที่มีใช้ /kaj⁵⁵/ซึ่ง
จะใช้คำว่า "รูปแปรอื่น ๆ" ของผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดี่ยวดังต่อไปนี้

ตาราง 8 ความถี่ในการปรากฏร่วมกับคำนามของรูปแปรคำลักษณนาม /kaj⁵⁵/ และรูปแปรอื่น ๆ ของผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียว

	คำนาม	/now ³³ kia ⁵¹ / "เด็ก"	/huaj ²¹ sia ²¹ / "พระสงฆ์"	/tshin ⁵⁵ / "โต๊ะ"
	รูปแปร	/kaj ⁵⁵ / อื่นๆรวม	/kaj ⁵⁵ / อื่นๆรวม	/kaj ⁵⁵ / อื่นๆรวม
สองภาษา	จำนวน	11 9 20	1 19 20	1 19 20
	ร้อยละ	55 45 100	5 95 100	5 95 100
ภาษาเดียว	จำนวน	10 10 20	- 20 20	1 19 20
	ร้อยละ	50 50 100	- 100 100	5 95 100
ค่าไคสแควร์ (x ²)		0.1	1.02	0
df=1				

ในตารางที่ 8 จะเห็นว่าเมื่อคำนวณค่าไคสแควร์ของคำนามแต่ละคำปรากฏว่า ในคำ/n³³ k⁵¹/ "เด็ก" ความแตกต่างในการใช้ /kaj⁵⁵/ ร่วมกับคำนามคำนี้ของผู้พูด 2 กลุ่มไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (x²=0.1, P 0.1, df=1) หรือสรุปได้ว่าไม่มีความแตกต่างในการใช้ /kaj⁵⁵/ ระหว่างผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียวสำหรับคำนาม /n³³ k⁵¹/ "เด็ก"

ในคำ/huaj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์" ปรากฏว่าความแตกต่างในการใช้/kaj⁵⁵/ ร่วมกับคำนามคำนี้ของผู้พูด 2 กลุ่มก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน (x²=1.02, P 0.05, df=1) หรือสรุปได้ว่าไม่มีความแตกต่างในการใช้/kaj⁵⁵/ ระหว่างผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียวสำหรับคำนาม/huaj²¹ sia²¹/ "พระสงฆ์"

ส่วนในคำ/tshin⁵⁵/ "โต๊ะ" นั้น ผลปรากฏว่าความแตกต่างในการใช้/kaj⁵⁵/ ร่วมกับคำนามคำนี้ของผู้พูด 2 กลุ่มไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (x²=0, P 0.05, df=1) หรือสรุปได้ว่าไม่มีความแตกต่างในการใช้/kaj⁵⁵/ ระหว่างผู้พูดสองภาษาและผู้พูดภาษาเดียวสำหรับคำนาม /tshin⁵⁵/ "โต๊ะ"

และโดยที่งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการใช้/kaj⁵⁵/ ที่ปรากฏร่วมกับคำนามที่เป็นที่สังเกตว่าปกติ

ไม่ปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม/ $kaɯ^{55}$ / แต่อาจมีการปรากฏร่วมกันได้โดยการใช้ของผู้พูดบางกลุ่ม คำนามดังกล่าวได้แก่คำนาม/ $hɯaɯ^{21}sia^{21}$ / "พระสงฆ์" และ/ $tshɯŋ^{55}$ / "โต๊ะ" ซึ่งการคำนวณค่าไคสแควร์ในคำนาม 2 คำนี้สามารถสรุปได้ว่า ภาวะสองภาษาไม่มีผลต่อการใช้/ $kaɯ^{55}$ / ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้พูดสองภาษามีการใช้/ $kaɯ^{55}$ / มากกว่าผู้พูดภาษาเดียว แต่ผลที่ออกมากลับไม่เป็นเช่นนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะมีการศึกษาเพิ่มเติมในผู้พูดภาษาเดียวที่มีอายุน้อย ซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของงานวิจัยนี้ เพื่อเป็นการพิสูจน์สมมติฐานให้แน่นอนยิ่งขึ้น